

er sig bevidst, at det i den korte Tid, det har regeret, ikke er optraadt udfordrende eller udæskende overfor noget af Rigsdagens to Ting. Ministeriet har ønsket loyal Forhandling med begge Ting, og det har særlig, trods den forhaandenværende vanskelige finansielle Situation, anset det for sin Opgave loyalt at udføre de vedtagne Forsvarslove. Ministeriet har ønsket at kunne føre an i et Samlingsarbejde med en udstrakt Haand til alle, der loyal ville Forhandling med Ministeriet. Jeg tror, vi skyldte Landet at befitte os paa en Samlingspolitik til Rejsning af Landets baade finansielle og politiske Stilling. Det skyldte vi Kongen, og det skyldte vi Land og Folk, og til et saadant Arbejde har Ministeriet fra første Færd erklæret sig villigt. Desuagtet mødes Ministeriet med en Udtalelse som den, Mindretallet har tilladt sig at afgive i Betænkningen om det foreliggende Finanslovsforslag.

Der er opført ca. 9 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, altsaa Udgifter, der udgøre henimod Halvdelen af det Underskud, der findes paa Finanslovsforslaget. Desuagtet tager Højre, som i dette Ting udgør den største Gruppe, i Dag Socialdemokraterne i Haanden og erklærer med dem, at de ikke ville unde, ikke ville betro dette Ministerium en Finanslov. En større Mistillid kan ikke gives et Ministerium. Dette Højre, der har paabe-raabt sig sin Kærlighed til og Varme for Forsvarssagen, vil ikke unde dette Ministerium en Finanslov, hvorpaa der er opført ca. 9 Mill. Kr. til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger i Overensstemmelse med de Love, som en Gang ere vedtagne.

Og saa indfører Højre i sin Motivering en Bemærkning om, at det i øvrigt ingenlunde lægger an paa at berede Regeringen Vanskeligheder. Det maa jo være en behagelig Spøg, som man her har troet at kunne benytte sig af, thi man kan dog ikke tænke sig at berede Regeringen større Vanskeligheder end ved at bidrage sit til, at den ikke fik en Finanslov. Højre har jo ogsaa her ydet Forsvarsnihilisterne en kærkommen Haandsrækning. I den Agitation, som foregaar, kunne Socialdemokraterne og de Radikale med fuld Ret sige, at den Regering, som loyalt vil ud-

føre Forsvarslovene, vil Højre ikke en Gang betro de nødvendige Midler dertil ved at bevilge den en Finanslov.

Man bebrejder en Regering, der kun har regeret forholdsvis kort Tid, at den ikke straks har søgt at skabe finansiell Balance. Ministeriet har givet Grunde, hvorfor det ikke kan ske før i den næste ordinære Rigsdagssamling, som jo begynder om ca. et halvt Aar. — Og Højre har ikke selv vist nogen Udvej af den finansielle Misère, vi ere inde i. Der foreligger ikke saa meget som en Antydning af, hvilken Haandsrækning det ærede Mindretal vil give Regeringen i en for Landet saa vigtig Sag. Højremindretallet indskrænker sig til en negativ Kritik. Det forekommer mig, at det ikke er heldigt i dette Øjeblik. — Højre udtaler i Betænkningen en Beklagelse over, at Regeringen nøjes med en Udtalelse om, at den til Efteraaret vil fremsætte Forslag om Ligevægt mellem Udgift og Indtægt, og Ordet „fremsætte“ er endda udhævet med spærret Skrift. Ja, hvad skal et Ministerium kunne gøre andet end at fremsætte Lovforslag? Dette Ministerium agter jo ikke at regere ved provisoriske Love eller provisoriske Foranstaltninger. Det kan derfor kun fremsætte Lovforslag, og de Lovforslag, der ere bebudede, skulle selvfølgelig blive forelagte, naar Rigsdagen træder sammen til første Oktober. Om faa Dage vil der for dette Ting foreligge Indtægtslove til et Beløb af ca. 7—8 Mill., og vi faa da at se, om Højre i dette Ting vil støtte de radikale Partier ved at nægte disse Loves Vedtagelse.

Det er selvfølgelig nødvendigt at optage et nyt midlertidigt Laan, hvorom Finansministeren i Gaar har fremsat Forslag i det andet Ting. Ser man paa det Indhold, Højre har givet sin Betænkning ogsaa med Hensyn til Statslaan, fristes man jo til at tro, at dets Modstand mod Ministeriet ogsaa udstrækker sig til at ville vanskeliggøre Landets Stilling overfor Udlandet. Jeg vil meget beklage, dersom politiske Modsætninger skulde føre dertil, at man af rene Partihensyn ikke undser sig for at svække Landets Forhold overfor Udlandet i saa Henseende. Jeg maa efter alt, hvad der foreligger, efter hvad Højre har udtalt i sin Be-